

seende, for at Arbejdsherren ikke skal komme til at lide Tab istedetfor Gavn derved. Det Offentlige kan imidlertid aldrig være besøiet til at lade en Skattebyrde vedblive, der maa erkjendes under alle Omstændigheder at være for høj, og det maa her fremhæves, at St. Croix Produktion ikke alene konkurrerer med alle andre sukkerdyrkende Lande i Henseende til Prisen for det endelige Produkt, men at den navnlig ogsaa maa konkurrere med Produktionen paa de engelsk-vestindiske Der, især Barbados, Antigua og St. Christophers, for at erholde Arbejdere til Kultivationen, og det vil heraf være indlysende, hvor umuligt det vil være for den at bestaae, naar den trykkes af en Skattebyrde, der langt overstiger de tilsvarende Byrder i de omliggende Colonier, til samme Tid som disse ogsaa i andre Henseender ere stillede gunstigere.

I Genhold til det Foranførte tillader jeg mig at fremsætte følgende Forslag:

- a) at Tolden paa St. Croix Sukker og Rom ved Indførsel til Moderlandet maa for 5 Aar blive nedsat 1 à 2 pCt pr. W Sukker og 30 pCt pr. Viertel Rom under den Told, som svares af fremmede Produkter af lige Betsaffenhed, samt at Tolden paa fremmede Farin maa undergaae passende Forandring.
- b) at der maa blive tilstået St. Croix foreløbigen for Finantsaaret 1871—72 et Tilskud af N 53,000 af Moderlandets Finantser, forsaavidt det ikke maatte findes formelt gjørligt strax at opnaae en endelig Forandring i Coloniallovens § 56, hvorved saadant Tilskud bestemmes for 10 Aar eller for den tilbageværende Deel af den i Paragraphen omhandlede Periode til 31te Marts 1875.

Beløbet N 53,000 vil, naar St. Croix Colonialkasse indtil videre beholder det i Coloniallovens § 54 bestemte Bidrag af N 7,000 fra St. Thomæ Colonialkasse, omtrentlig medføre den Lettelse, hvortil den førstnævnte D efter det ovenfor Udvillede trænger; men dersom det formenes at nysnævnte Bidrag samtidigen kunde ophøre, maatte Tilskudet, for at blive tilstrækkeligt, forhøies til N 60,000. Søvrigt vil selvfølgelig det hele imellem de 2 Colonialkasser bestaaende Forhold med Hensyn til Fordelingen af de i Coloniallovens § 53 omhandlede Udgifter, deriblandt ogsaa Militatrudgifterne, forblive uforandret, da Tilskudet ikke indeholder Overtagelse af visse bestemte Udgifter for St. Croix, men kun skeer til almindelig Lettelse af Dens Udgifter og deraf følgende for tunge Skattebyrder.

- c) at der af Moderlandets Finantser maa blive stillet en tilstrækkelig Sum til Finantsministeriets Raadighed, for at kunne anvendes til Udlaan til Besiddere af Sukkerplanter paa St. Croix, for at sætte dem istand til at iværksætte hensigtsvarende Forbedringer i Indretningerne til Sukkerens Fabrikation og i Jordernes Dyrkning; — Laanene at forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt . Rente, og efter 3 Aar tillige at afdrages saaledes at de, ved Erlægelsen af et ligestort aarligt Beløb, deri indbefattet Renten, kunne være tilbagebetalte ved Udlobet af 10 à 15 Aar, — og at sikres med 1ste Prioritet i vedkommende Eiendom med Tilbehør, medmindre Kommunen overtager at indestaae renten for hele Laanets Tilbagebetaling eller for enkelte af Udlaanene.

Hvor stor en Sum der vil behøves til dette Diemed, er det ikke muligt forud at afgjøre, da Anvendelsen vil beroe paa, hvormange Plantage-Giere der ville attraae Laan og være istand til at opfylde Betingelserne, ligesom Beføstningen af Apparaterne vil være forskjellig efter Eiendommens Behov; — men foreløbigen antager jeg, at der vil kunne anlæaes en samlet Sum af N 250,000. Den foreslåede Rente af $4\frac{1}{2}$ pCt . er den laveste, som fortiden svares af nogen af Statsactivernes Fordringer paa Den. Søvrigt kunde den Omstændighed, at Moderlandets Finantser have N 128,000 i rentefrie Creditbeviser i Circulation paa Verne, hvoraf den største Deel bruges paa St. Croix, muligens findes at tale for at indrømme endnu lavere Rente af Laanene eller Rentefrihed i de første Aar.